

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/60/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312010040
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Repáň
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5312010040.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Repáňa a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Pavla Polku na neverejnom zasadnutí konanom 28. júna 2012 prejednal sťažnosť podanú okresným prokurátorom proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/13/2012 zo 6.3.2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Čadca podľa § 280 ods. 2 Tr. por. vec obžalovaných mladistvých V. I., E. I. a Z. Y. postúpil Obvodnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Čadca, lebo nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal tento orgán prejednať ako priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote sťažnosť okresný prokurátor. V písomnom odôvodnení sťažnosti prokurátor uviedol, že nesúhlasí s názorom okresného súdu, ktorý v napadnutom uznesení uviedol, že neboli naplnené formálne znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania v zmysle ustanovenia § 189 ods. 1 Tr. zák., ale že by sa mohlo jednáť o priestupok. Poukázal na výpoveď svedka E. B. ml., ktorý na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania, pričom zároveň uviedol, že od L. G. sa dozvedel, že mu obžalovaní odkazujú, aby im doniesol 30,-Eur a keď ich nedonesie, tak si ho počkajú a vyhľadajú, z ktorého vyjadrenia mal on strach. Strach mal z toho dôvodu, že bratia Hajdukovci ho aj v minulosti naháňali. V herni Vix sa mali obžalovaní vyhrázať aj ml. L. G., z ktorých mal on strach, pretože sa bál obžalovaných, že by ho mohli fyzicky napadnúť, pretože už v minulosti naháňali aj svedka E. B. ml. Vzhľadom na tieto skutočnosti okresný prokurátor je toho názoru, že v danom prípade boli naplnené aj formálne znaky zločinu vydierania, nakoľko obžalovaní nútili hrozbou násilia L. G. a E. B. ml. aby im priniesli 21.10.2011 každý po 30,-Eur. Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade sťažnosti podanej okresným prokurátorom preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i uznesenie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní trestného spisu zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o postúpení trestnej veci obžalovaných mladistvých V. I., E. I. a Z. Y. Obvodnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Čadca zodpovedá tiež stavu veci a zákonu.

Okresný prokurátor podal proti vyššie uvedeným mladistvým na Okresný súd Čadca obžalobu, kde protiprávne konanie obžalovaných kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Podľa obžaloby mali obžalovaní poškodeného ml. E. B. nútiť za použitia násilia, resp. hrozby bezprostredného násilia, aby s nimi išiel za zástavku. Obdobného konania sa mali dopustiť aj voči poškodenému ml. L. G., pričom obžalovaní spoločne s ďalšími doposiaľ nestotožnenými osobami mali L. G. donútiť, aby s nimi išiel do herne Vix v meste Čadca, mali ho nútiť k tomu, aby zaplatil v tejto herni útratu, taktiež mali tomuto poškodenému prikázať, aby spoločne s E. B. dňa 21.10.2011 v čase okolo 14.30 hod. priniesli k fontáne v Čadci po 30,-Eur, lebo ak tak neurobia, obidvaja dostanú bitku. Obžaloba okresnej prokuratúry bola podložená výpoveďami poškodených z prípravného konania.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní podrobne vypočul obidvoch poškodených, ktorí oproti prípravnému konaniu zmenili výpovede, a to v tom smere, že neboli to obžalovaní mladiství V. I., E. I. a Z. Fefka, ktorí sa im mali vyhrážať fyzicky bitkou, aby niečo konali, ale boli to iné nestotožnené osoby, ktoré boli účastníkmi tohto konfliktu. Svoje zmenené výpovede poškodení logicky vysvetlili, pričom aj podľa názoru krajského súdu je potrebné vychádzať práve z výpovedí poškodených, ktoré urobili na hlavnom pojednávaní.

Obava poškodeného ml. E. B. z násilnickeho správania obžalovaných mala vyplývať z tej skutočnosti, že v minulosti ho bratia I. mali naháňať. K tejto skutočnosti vypovedal, že ušiel pred I. iba z toho dôvodu, že títo mali zlú povesť, pričom vôbec nedošlo k verbálnemu kontaktu medzi bratmi I. a poškodeným E. B.. O tomto údajnom naháňaní mal poškodený povedať aj L. G., pričom aj on mal obavu z bratov I. len na základe tejto informácie.

Trestného činu vydierania v zmysle ustanovenia § 189 ods. 1 Tr. zák. sa páchatel dopustí tým, že násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel.

V prejednávacom prípade bolo preukázané, že pri ceste z autobusovej zastávky do herne Vix poškodený L. G. išiel s obžalovanými a ďalšími nestotožnenými osobami dobrovoľne. Samotné postrčenie do chrbta poškodeného, resp. potiahnutie ho za ruku nie je možné posúdiť ako násilie v zmysle vyššie uvedeného trestného činu. Pri trestnom čine vydierania na rozdiel od trestného činu lúpeže je zachovaná hrozba násilím, ktorá nemusí byť bezprostredná. Ako už bolo vyššie uvedené, poškodený ml. E. B., ako aj ml. L. G. mali obavu z bratov I. iba preto, že títo mali poškodeného ml. E. v minulosti „naháňať“. V tomto trestnom konaní však vôbec nebolo preukázané, či skutočne bratia I. poškodeného E. B. naháňali alebo sa chceli s ním iba rozprávať. Aj hrozba násilím musí vyplývať z konkrétnych skutočností, ktoré sú predmetom dokazovania. Podľa názoru krajského súdu nepostačuje zistenie, že bratia I. mali v obci zlú povesť.

Z výpovedí poškodeného L. G. na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva, že v herni Vix neboli to obžalovaní, ktorí mu kázali doniesť 30,-Eur, ale boli to iné osoby, doposiaľ nestotožnené. Tieto nestotožnené osoby mali použiť fyzické násilie aj voči ml. E. B., ktorého pri zástavke mali kopnúť do chrbta.

Z vyššie uvedených dôvodov sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že v prejednávacom prípade neboli naplnené formálne znaky trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., pretože nebolo preukázané násilie alebo hrozba násilia alebo hrozba inej ťažkej ujmy, ktorou by obžalovaní nútili poškodených, aby niečo konali, opomenuli alebo trpeli. Preto okresný súd správne postupoval, keď v zmysle § 280 ods. 2 Tr. por. vec postúpil Obvodnému úradu Čadca na prejednanie. V konaní a správaní sa obžalovaných je možné zistiť určité prvky šikanózneho konania.

Na podklade vyššie uvedených skutočností krajský súd nepovažoval sťažnosť okresného prokurátora za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Okresnému súdu Čadca je však potrebné vytknúť, že nepostupoval dôsledne a nedodrжал všetky formálne náležitosti uznesenia v zmysle § 280 ods. 2 Tr. por. Podľa tohto zákona súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok. Okresný súd postúpil vec Obvodnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Čadca, lebo nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal tento orgán prejednať ako priestupok - v tejto časti je uznesenie v súlade s ustanovením § 280 ods. 2 Tr. por., pričom zároveň okresný súd uviedol - podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Podľa názoru krajského súdu okresný súd nie je kompetentný inému orgánu dávať právny názor, podľa akého priestupku má posudzovať konanie obžalovaného. Označenie priestupku podľa paragrafového znenia je preto nadbytočné a nezáväzné pre príslušný orgán, t.j. Obvodný úrad Čadca. Tento nedostatok však krajský súd nepovažoval za takú okolnosť, pre ktorú by bolo potrebné napadnuté uznesenie zrušiť a v tejto časti ho napravnovať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.